

Amariel Norðoy

TAÐ HVÍTA LOYPUR Á MEG

– Tað ringasta, eg kann uppliva, er eitt hvítt lørift. Tað er ræðuligt og loypur á meg. Onkuntíð virkar tað næstan, sum tað skríggjar eftir mær fyri at gera okkurt, sigur listamaðurin Amariel Norðoy, sum í dag verður sjeyti ár. Hann er framvegis sera virkin sum listamaður og spruttar við kreativiteti og arbeidsorku

EYÐUN KLAKSTEIN

Í dag verður Amariel Norðoy sjeyti ár. Blíðsniðaði klaksvíkingurin í Havn hevur í hálva öld verið virkin sum listamálari, og serliga eftir at hann sum 29 ára gamal tók stigið og søkti á Kunstakademiið í Keypmannahavn, gjørdist lívið fyrst og fremst eitt lív við litum og list.

Frammanundan hevði Amariel verið til skips, tikið útbúgving sum skipasmíðjur og putlast við list í frítíðini frá arbeiðnum.

– Tað vóru serliga Ingálvur av Reyni og Janus Kamban, sum koyrdu undir meg, so at eg søkti inn á Kunstakademiið. Eg ivaðist stórliga í at søkja, tí kanska vildi eg ikki verða vígaður, men Janus segði bara við meg, at antin fært tú eitt »ja« ella fært tú eitt »nei« – og tað gjørdist eitt ja, greiðir Amariel frá.

Við avgerðini um at fara á listaskúla beint fyri 30 ára føðingardagin, tók lívið hjá Amariel eina nýggja leið. Nú var tað ikki list í ledigum lötum, nú var tað listin fram um arbeiðið. List sum lív og arbeiði – ein samangrógvin partur.

– Tá eg hugsi aftur, so dugi eg ikki at ímynda mær, at lívið hjá



MYNDIR: ÁLVUR HARALDSEN



Tá eg hugsi aftur, so dugi eg ikki at ímynda mær, at lívið hjá mær endaði aðrastaðni enn í listini«

mær endaði aðrastaðni enn í listini. Tað mátti verða so, og eg kundi ikki ímynda mær at brúkt lívið til annað, sigur Amariel.

– Eg skal viðganga, at tað eisini hevur verið tungt til tíðir, og eg havi onkuntíð spurt meg, hví eg havi funnið upp á hetta. Men tá ið alt kemur til alt, so var tað hetta eg vildi, og eg havi eisini kempað meg ígjøgnum tær strævnu tíðirnar.

Grundarlagið

Amariel var føddur beint eftir seinna veraldarbardaga, og uppvøksturinn var í avbjóðandi eftirkrigstíðini, tá ið korini vóru trong hjá mongum í Føroyum. Fólk trúðu tó upp á eina framtíð við friði og framburði, og í fimtiárunum stríddust fólk sítt dagliga stríð – eisini á Stongunum í Klaksvík, har uppvøksturinn hjá Amariel var.

Amariel var nummar fimm av tíggju systkjum, og tilveran ferðaðist rundan um útróðrabátin Norðan og lívið á Stongunum. Sum hjá nógvum øðrum klaksvíkingum gjørdist brøðrasamkoman eisini partur av uppvøkstrinum hjá Amariel.

Lívið í Klaksvík í fimti- og sekstiárunum – útróður, sam-

